

Hello Dolly - Louis Armstrong

Ο **Λούις Άρμστρονγκ** (*Louis Armstrong*, 4 Αυγούστου 1901 – 6 Ιουλίου 1971) (γνωστός και με τα προσωνύμια *Satchmo* ή *Pops*) ήταν Αμερικανός μουσικός της τζαζ. Υπήρξε μία χαρισματική προσωπικότητα και καινοτόμος ερμηνευτής, με πλούσια μουσικά προσόντα και σημαντική συνεισφορά στο είδος. Αποτελεί σήμερα έναν από τους δημοφιλέστερους τζαζ μουσικούς του 20ού αιώνα. Διακρίθηκε αρχικά ως τρομπετίστας και αργότερα ως τραγουδιστής της jazz και bluez .

Ο Άρμστρονγκ γεννήθηκε στη Νέα Ορλεάνη. Υπήρξε γιος φτωχής οικογένειας, την οποία ο πατέρας του, Γουίλλιαμ Άρμστρονγκ, εγκατέλειψε όταν ο Λούις Άρμστρονγκ ήταν ακόμα σε βρεφική ηλικία. Η ενασχόλησή του με τη μουσική ξεκίνησε όταν άρχισε να μαθαίνει κορνέτο συμμετέχοντας στην ορχήστρα του αναμορφωτηρίου *New Orleans Home for Colored Waifs*, όπου κατέληξε αρκετές φορές εξαιτίας εγκληματικής συμπεριφοράς, με πιο χαρακτηριστικό περιστατικό, αυτό που συνέβη κατά τη διάρκεια ενός πρωτοχρονιάτικου εορτασμού, όταν ο Άρμστρονγκ πυροβόλησε στον αέρα με το όπλο του πατέρα του. Ακολουθούσε συχνά τις παρελάσεις της τοπικής ορχήστρας των πνευστών ενώ παράλληλα προσπαθούσε να παρακολουθήσει παλαιότερους μουσικούς, όπως τον Μπανκ Τζόνσον και κυρίως τον Κινγκ Όλιβερ, ο οποίος αποτελούσε ένα είδος πατρικής φιγούρας για τον Λούις Άρμστρονγκ.

Αργότερα, συμμετείχε κι ο ίδιος σε ορχήστρες ενώ ξεκίνησε να περιοδεύει ως μουσικός με την ορχήστρα του πιανίστα Fate Marable, η οποία έπαιζε πάνω σ' ένα ατμόπλοιο που διέσχιζε τον Μισισίπι. Ο Άρμστρονγκ παρομοίασε την περίοδο αυτή με τη φοίτηση σε ένα πανεπιστήμιο, καθώς αποκόμισε σημαντικές εμπειρίες και γνώσεις.

Στα πρώτα στάδια της εξέλιξής του, ο Άρμστρονγκ διακρίθηκε ως βιρτουόζος του κορνέτου και της τρομπέτας. Οι πιο σημαντικές από τις πρώτες του ηχογραφήσεις αναδείχθηκαν μέσα από τα μουσικά σχήματα των *Hot Five* και *Hot Seven* και οι αυτοσχεδιασμοί του Άρμστρονγκ σε αυτές, αποτελούν μέχρι σήμερα σημείο αναφοράς για την μελωδικότητά, τις καινοτομίες και τον εκλεπτυσμό τους. Είχε επίσης σημαντική συνεισφορά στην ανάδειξη του ρόλου του σολίστα, συμβάλλοντας στην μετατροπή του είδους της τζαζ, από μία συλλογική κατά βάση μουσική, σε μία μορφή τέχνης με μεγάλα περιθώρια αυτόνομης έκφρασης του μουσικού.

Στην πορεία των χρόνων, ο Άρμστρονγκ ενδιαφέρθηκε έντονα και για το τραγούδι. Αν και δεν ήταν ο πρώτος που το χρησιμοποίησε, ανέδειξε σε μεγάλο βαθμό και κατέστησε δημοφιλές, το αποκαλούμενο *σκατ* τραγούδι (*scat singing*), δηλαδή τραγούδι χωρίς λόγια, με άναρθρους φθόγγους, το οποίο και ενσωμάτωσε στο ρεπερτόριό του.

Κατά τη διάρκεια της μουσικής του σταδιοδρομίας, συνεργάστηκε είτε ως τραγουδιστής είτε ως τρομπετίστας, με μερικούς από τους σημαντικότερους μουσικούς της τζαζ, μεταξύ αυτών ο Ντιούκ Έλινγκτον, η Έλλα Φιτζέραλντ, ο Μπινγκ Κρόσμπι, ο Φλέτσερ Χέντερσον και η Μπέσι Σμιθ. Με την Έλλα Φιτζέραλντ ηχογράφησε συνολικά τρεις δίσκους: *Ella and Louis*, *Ella and Louis Again* και *Porgy and Bess*.

Οι τελευταίες σημαντικές του ηχογραφήσεις καταγράφονται στη δεκαετία του 1950 ενώ το μεγαλύτερο μέρος της ύστερης δισκογραφίας του χαρακτηρίζεται συνήθως από τους κριτικούς ως υπεραπλουστευτικό ή τυποποιημένο, αν και δεν του στέρησε την εμπορική απήχηση.

Μία από τις τελευταίες εμπορικές επιτυχίες του Άρμστρονγκ υπήρξε η ερμηνεία του στο τραγούδι *What a Wonderful World* (1968), το οποίο παρέμεινε στην κορυφή των βρετανικών μουσικών καταλόγων για ένα μήνα, ενώ το 1987 χρησιμοποιήθηκε στην ταινία *Good Morning, Vietnam* και γνώρισε ακόμα μεγαλύτερη επιτυχία.

I see trees so green, red roses too
I see them bloom for me and you.
And I think to myself what a wonderful world.

I see skies so blue and clouds so white.
The bright blessed day, the dark sacred night.
And I think to myself what a wonderful world.

The colors of the rainbow so pretty in the sky
Are also on the faces of people going by.

I see friends shaking hands saying how do you do.
They're really saying I love you.
I hear babies crying, I watch them grow.
They'll learn much more than I'll ever know.

And I think to myself what a wonderful world.
Yes I think to myself what a wonderful world
Yes I think to myself what a wonderful world.

Για να δούμε τι έγινε στην Ελλάδα την ίδια μέρα. Ούτε ένας ούτε δύο ούτε τρεις αλλά τέσσερις μεγάλοι πρωταγωνιστές γεννήθηκαν σαν σήμερα.

Ο Ανδρέας Μπάρκουλης (4 Αυγούστου 1936 - 23 Αυγούστου 2016)

ήταν Έλληνας ηθοποιός του κινηματογράφου, του θεάτρου και της τηλεόρασης. Υπήρξε ένας από τους εμβληματικούς ζεν πρεμιέ του ελληνικού κινηματογράφου.

Οι γονείς Βασίλης και Μαρίκα ήταν δάσκαλοι. Σπούδασε υποκριτική και κατά την αποφοίτησή του χαρακτηρίστηκε εξαιρετικό ταλέντο. Εμφανίστηκε για πρώτη φορά στο θέατρο το 1956 και στον κινηματογράφο το αμέσως επόμενο έτος με την ταινία *Μαρία Πενταγιώτισσα*. Ένα μικρό διάστημα της ζωής του το πέρασε στις ΗΠΑ, όπου ασχολήθηκε επαγγελματικά με το τραγούδι. Υπήρξε ένας από τους γοητευτικότερους ζεν πρεμιέ της δεκαετίας του '60. Ενδεικτικό της αίγλης του αυτής είναι το σλόγκαν: "Κορίτσια, ο Μπάρκουλης!"

Εμφανίστηκε σε περισσότερες από εκατό ταινίες παίζοντας πρώτους ρόλους, σε δραματικές ταινίες όπως στην *Κοινωνία ώρα μηδέν* (1966), *Κοντσέρτο για πολυβόλα* (1967), *Όλγα, αγάπη μου* (1968), αλλά και σε κωμωδίες, όπως στο *Μια Ιταλίδα στην Ελλάδα* (1958), *Διακοπές στην Αίγινα* (1958), *Η μουσίστα* (1959), *Μην είδατε τον Παναή;* (1962), *Το δόλωμα* (1964), *Τζένη Τζένη* (1965), *Ησαΐα μη χορεύεις* (1969), *Μια τρελή τρελή σαραντάρια* (1970) και στο *Η θεία μου η χίπισσα* (1970). Ο Ανδρέας Μπάρκουλης είχε εμφανιστεί στο ρόλο του αφηγητή στην ταινία *Ένας Βέγγος για όλες τις δουλειές* (1970).

Η **Μπέτυ Αρβανίτη** (Αθήνα, 4 Αυγούστου 1939) είναι Ελληνίδα ηθοποιός.

Υπήρξε μία από τις πιο ξακουστές πρωταγωνίστριες του παλιού ελληνικού κινηματογράφου και του θεάτρου. Έγινε γνωστή από τη συμμετοχή της σε ταινίες - παραγωγές της Φίνος Φιλμς τις δεκαετίες του '60 και του '70.

Ο **Βαγγέλης Βουλγαρίδης** (Αθήνα, 4 Αυγούστου 1942) είναι παλαίμαχος Έλληνας ηθοποιός.

Στο σινεμά συμμετείχε σε 12 ταινίες όπου υποδύθηκε διάφορους ρόλους «ζεν-πρεμιέ». Ακόμη, πρωταγωνίστησε σε τρία σίριαλ της ελληνικής τηλεόρασης και σε λίγα θεατρικά έργα.

Οι περισσότεροι τον θυμούνται να ενσαρκώνει το χαρακτήρα του ευαίσθητου «Μίλτου» στην ταινία *Το δόλωμα*, έχοντας συμπρωταγωνίστρια την Αλίκη Βουγιουκλάκη.

Ο **Δάνης (Δανιήλ) Κατρανίδης** (Αιγάλεω, 4 Αυγούστου 1949 - 1 Σεπτεμβρίου 2024) ήταν Έλληνας ηθοποιός.

Απόφοιτος (1971) της Ανωτέρας Δραματικής Σχολής Αθηνών *Γιώργος Θεοδοσιάδης*. Κατά το διάστημα 1971-1978 υπήρξε ηθοποιός του Εθνικού Θεάτρου. Τη θεατρική σεζόν 1978-1979 έγραψε ιστορία στον ρόλο του *κομπέρ* στη θρυλική παράσταση *Cabaret* που ανέβασε η Αλίκη Βουγιουκλάκη.

Έπαιξε σε όλα τα είδη θεάτρου, από τραγωδία και κωμωδία μέχρι μιούζικαλ και επιθεώρηση, ενώ άκρως αξιόλογη είναι η συμμετοχή του στο θέατρο του ραδιοφώνου. Δίδαξε στην Ανωτέρα Δραματική Σχολή «Ίασμος» και στο Θεατρικό Εργαστήρι "Βασίλης Διαμαντόπουλος".

Λάτρης της θάλασσας και δεινός ιστιοπλόος, έχει στο ενεργητικό του δεκάδες συμμετοχές και κατακτήσεις σε αγώνες ανοικτής θαλάσσης.

Source URL: <http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/2088>